

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร

เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ ๔๖๓)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การยกเว้นภาษีเงินได้ สำหรับเงินได้ที่ได้จ่าย เป็นค่าที่พักหรือค่าบริการ สำหรับการเดินทางท่องเที่ยวในราชอาณาจักร

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ และข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๐๑ (พ.ศ. ๒๕๖๘) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้ สำหรับเงินได้ที่ได้จ่ายเป็นค่าที่พักหรือค่าบริการ สำหรับการเดินทางท่องเที่ยวในราชอาณาจักร ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“จังหวัดท่องเที่ยวรอง” หมายความว่า จังหวัดท่องเที่ยวรองตามข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๐๑ (พ.ศ. ๒๕๖๘) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

“ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม” หมายความว่า ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมที่ได้รับใบอนุญาต ตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

“ผู้ประกอบการโฮมสเตย์ไทย” หมายความว่า ผู้ประกอบการให้บริการที่พักโฮมสเตย์ไทย ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยจากกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

“ผู้ประกอบการสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม” หมายความว่า ผู้ประกอบการให้บริการที่พัก ในสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

“สถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม” หมายความว่า สถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมตามกฎหมาย ว่าด้วยโรงแรม ประกอบกับกฎกระทรวง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“ใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า ใบกำกับภาษีซึ่งมีรายการอย่างน้อยตามมาตรา ๘๖/๔ แห่งประมวลรัษฎากร เฉพาะที่ได้จัดทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามมาตรา ๓ โสฬส แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๘๔ (พ.ศ. ๒๕๖๕) ออกตามความ ในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานหรือหนังสือด้วยกระบวนการ ทางอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ ต้องระบุชื่อและเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ ในใบกำกับภาษีด้วย

ข้อ ๒ การจ่ายค่าที่พักหรือค่าบริการสำหรับการเดินทางท่องเที่ยวในราชอาณาจักร ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นการจ่ายค่าที่พักหรือค่าบริการ ดังต่อไปนี้

(ก) ค่าที่พักโรงแรม ที่จ่ายให้แก่ผู้ประกอบการโรงแรม

(ข) ค่าที่พักโฮมสเตย์ไทยที่ได้รับการรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยจากกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่ได้จ่ายให้แก่ผู้ประกอบการโฮมสเตย์ไทย

(ค) ค่าที่พักในสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ที่ได้จ่ายให้แก่ผู้ประกอบการสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม

(ง) ค่าบริการร้านอาหารที่ได้จ่ายให้แก่ผู้ประกอบการร้านอาหาร

(๒) เป็นการจ่ายค่าที่พักหรือค่าบริการ และมีการเข้าพักหรือใช้บริการภายในช่วงระยะเวลา ตั้งแต่วันที่ ๒๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ ถึงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

ข้อ ๓ การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ผู้มีเงินได้จ่ายเป็นค่าที่พัก หรือค่าบริการต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้มีเงินได้ซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ต้องมิใช่ห้างหุ้นส่วนสามัญ คณะบุคคล ที่มีโชนิติบุคคล หรือกองมรดกที่ยังมิได้แบ่ง โดยให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินจำนวนตามข้อ ๔

(๒) กรณีสามีหรือภริยาผู้มีเงินได้ฝ่ายเดียว ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่สามีหรือภริยาซึ่งเป็นผู้มีเงินได้ ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินจำนวนตามข้อ ๔

(๓) กรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้

(ก) กรณีต่างฝ่ายต่างยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ตนได้รับ หรือแยกยื่นรายการ และเสียภาษีเฉพาะส่วนที่เป็นเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๔๐ (๑) แห่งประมวลรัษฎากรโดยไม่ถือเป็นเงินได้ของอีกฝ่ายหนึ่ง ตามมาตรา ๕๗ ฉ แห่งประมวลรัษฎากร ให้ต่างฝ่ายต่างได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินจำนวนตามข้อ ๔

(ข) กรณีสามีภริยาดกกลงยื่นรายการและเสียภาษีรวมกัน โดยถือเอาเงินได้พึงประเมิน ของตนเป็นเงินได้ของสามีหรือภริยาอีกฝ่ายหนึ่ง ตามมาตรา ๕๗ ฉ แห่งประมวลรัษฎากร ให้ผู้มีเงินได้ ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินจำนวนตามข้อ ๔ และให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ ส่วนของสามีหรือภริยาได้ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินจำนวนตามข้อ ๔

ข้อ ๔ ผู้มีเงินได้มีสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ โดยต้องมีหลักฐานเป็นใบกำกับภาษีตามมาตรา ๘๖/๔ แห่งประมวลรัษฎากร ที่ได้จัดทำในรูปแบบกระดาษหรือโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา ๓ โสฬส แห่งประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับค่าที่พักหรือค่าบริการตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ต้องได้รับ หลักฐานเป็นใบกำกับภาษีที่ได้จัดทำในรูปแบบกระดาษ หรือใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์ โดยต้องระบุ เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้มีเงินได้ วัน เดือน ปี ที่เข้าพักหรือใช้บริการ และจังหวัดที่ผู้มีเงินได้ เข้าพักหรือใช้บริการ

(๒) สำหรับค่าที่พักหรือค่าบริการตามจำนวนที่จ่ายจริงในส่วนที่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ต้องได้รับหลักฐานในรูปแบบใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์เท่านั้น

โดยต้องระบุเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้มีเงินได้ วัน เดือน ปี ที่เข้าพักหรือใช้บริการ และจังหวัดที่มีเงินได้เข้าพักหรือใช้บริการ

(๓) ในกรณีที่ผู้มีเงินได้จ่ายค่าที่พักหรือค่าบริการตาม (๑) หรือ (๒) สำหรับการเดินทางท่องเที่ยว ในจังหวัดท่องเที่ยวรองให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้เพิ่มขึ้นจาก (๑) หรือ (๒) อีกเป็นจำนวนร้อยละ ๕๐ ของค่าที่พักหรือค่าบริการที่ได้จ่ายไปสำหรับการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดท่องเที่ยวรอง

กรณีผู้ให้บริการตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมให้ระบุเลขที่รับแจ้งและจังหวัด ตามหนังสือรับแจ้งสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ที่ออกโดยนายทะเบียน กระทรวงมหาดไทยด้วย

ข้อ ๕ ใบกำกับภาษีอิเล็กทรอนิกส์จะต้องจัดทำโดยผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศรายชื่อตามข้อ ๑๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๘๔ (พ.ศ. ๒๕๖๕) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานหรือหนังสือ ด้วยกระบวนการทางอิเล็กทรอนิกส์

ข้อ ๖ การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามประกาศนี้ ให้ผู้มีเงินได้มีสิทธินำเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษี ไปคำนวณหักจากเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร หลังจากหักค่าใช้จ่าย ตามมาตรา ๔๒ ทวิ ถึงมาตรา ๔๖ แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว

ข้อ ๗ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

กุลยา ตันติเตมิท

อธิบดีกรมสรรพากร